

בע"א (נתניה) 47369-06-22 - איל יסף נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 47369-06-22 - איל יסף נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 47369-06-22

איל יסף

נגד

עירית נתניה

ב"כ המשיבה - עו"ד סנדרה אטלין

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[18.07.2022]

כבוד השופט אלי ברנד

החלטה

לפני בקשת המבקש להאריך לו את המועד להגשת בקשה להשפט ביחס לדו"ח ברירת משפט מיום 9.5.21 בסך 730 ₪ בגין השלכת קרטון במרחב הציבורי המבוסס על המצאות קרטון פיצה הנושא את פרטיו האישיים ברחוב הבריגדה היהודית 58 בנתניה, סמוך לבית מגוריו.

הדו"ח נשלח תחילה לכתובת שהיתה ועודנה כתובתו הרשומה של המבקש במרשם האוכלוסין המתנהל במשרד הפנים, במושב נווה ימין, והוחזר בנימוק "לא נדרש" ומשכך - לאחר חלוף המועד המאפשר בקשת ביטול או בקשה להשפט - החל סכום הקנס לצבור תוספת פיגורים.

ביום 9.5.22 התקבלה באותה כתובת - בה מתגוררים בפועל הורי המבקש - התראה לפני נקיטת הליכי גביה כנגד המבקש בגין הקנס האמור, אשר באותה עת עמד כבר על סך של 1,108.50 ₪. למחרת פנה המבקש אל המשיבה על מנת לברר במה מדובר וביום 10.5.22 הגיש בקשה לביטול הקנס אשר נדחתה על ידי המשיבה במכתב שאף הוא התקבל באותה כתובת רשומה ביום 16.6.22. לאור תשובה זו הגיש המבקש ביום 22.6.22 את הבקשה שלפני.

המבקש טוען כי הוא מתגורר ברחוב הבריגדה היהודית 58 בנתניה, בבניין שלידו נמצא הקרטון, אך נמנע מהשלכת אשפה במרחב הציבורי ואף נהג לקחת עימו פסולת המיועדת למיחזור למיחזורית הסמוכה למקום עבודתו מאחר שאין כזו סמוך לביתו, ועל כן לא ברור לו כיצד הגיע הקרטון למקום הימצאו.

עוד טען המבקש כי דרישת התשלום הראשונה הגיע לכתובת הוריו, שאינה הכתובת בה הוא מתגורר אך זו הרשומה במרשם האוכלוסין, רק ביום 9.5.22 וכי לא ידע על הדו"ח קודם לכן ועל כן אין מדובר במקרה בו יש צורך בהארכת מועד להגשת הבקשה להשפט בניגוד לעמדת המשיבה.

לאחר עיון בבקשה ובתגובת המשיבה מצאתי כי דין הבקשה להדחות, ואנמק.

בע"פ (מחוזי-ים) 4448/09 קמר יעקב, עו"ד נ' מדינת ישראל (27.7.2009) נקבע כי המבחנים לעניין הארכת מועד להשפט דומים לאלה הנוגעים לבקשת ביטול פסק דין של נאשם אשר נשפט בהעדרו על פי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: "החוק"), מאחר שבחלוף המועד להגשת בקשה להשפט בגין עבירת ברירת משפט יש לראות את מי שלחובתו נרשמה הודעת תשלום הקנס כמי שהורשע ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת התשלום (סעיף 229(ח) לחוק).

התנאים לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם נקבעו ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2.10.2003) והם - קיום סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו של המבקש במשפטו, ולעניינו - לאי הגשת הבקשה להשפט במועד או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי-ביטול פסק-הדין, ולעניינו - מאי הארכת המועד, כאשר אם עלול להיגרם למבקש עיוות דין ייעתר בית המשפט לבקשתו גם אם אי הגשת הבקשה במועד נבעה מרשלנות גרידא, אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת לאיחור אחרת ידחה בית-המשפט את בקשתו.

יוזכר כי בסעיף 229(א) לחוק סדר הדין הפלילי מצא לנכון להגביל את פרק הזמן העומד לרשות מי שנרשם לחובתו דו"ח מסוג ברירת משפט לצורך הגשת בקשה להשפט בגינו, ולא בכדי אלא - "משיקולים של סופיות הדיון ושל יעילות ההליך" (רע"פ 2096/07 דר' צפורה רייני כוכבי נ' מדינת ישראל (1.5.2007)).

לאור האמור קבעו בתי המשפט כי - "משהכלל הוא תשלום קנס ללא משפט, הרי שהחריג לכלל הוא, הבקשה להישפט, ומשכך, יש להתייחס בדיוקנות למועדים שנקבעו בפסקה ... (ב"ש (מחוזי נצרת) 2003/08 עאטף נ' מדינת ישראל (29.12.2008)), וכן כי - "לא נעלמה מעיני זכות הגישה לערכאות, המהווה זכות יסוד חוקתית בשיטת משפטנו ... יחד עם זאת, אין המדובר בזכות מוחלטת וסבורני כי במכלול נסיבות המקרה דנן, כאמור, על זכות זו לסגת מפני השיקולים עליהם עמדתי לעיל, לרבות החובה הציבורית המוטלת על מערכת בתי המשפט להבטיח כי משפטים יתנהלו כסדרם ובהתאם למועדים שנקבעו בדיון" (ע"פ 4448/09 הנ"ל).

ברע"פ 9580/11 אייל יוסף נ' מדינת ישראל (27.12.2011), בהקשר פרוצדוראלי אחר, הוסיף והבהיר בית המשפט העליון כי - "בקשת המבקש לזנוח את הפרוצדורה ולהתמקד במהות, שובת לב ככל שתהא, אין בה כל ממש, שכן אם תתקבל טענתו, משמעות הדבר שלא יהיה לכך סוף, ובקשות הסבה יוכלו להיות מוגשות ללא תלות בזמן ביצוע העבירה. אין להלום דבר זה, ולא זו היתה כוונת המחוקק ביצירת האפשרות של עבירות ברירת משפט, שכל מהותן לייעל ולקצר הליכים".

עתה לסיבת אי הגשת הבקשה במועד בעניינו, שהיא - לטענת המבקש - אי קבלת הדו"ח.

סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כך -
"א) מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת מאלה:

(1) ...

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה.

(ב) ...

(ג) נוכח בית המשפט כי המצאה לפי סעיף זה לא בוצעה עקב סירוב לקבל את המסמך או המכתב, או לחתום על אישור המסירה, רשאי בית המשפט לראות את המסמך כאילו הומצא כדין."

לצד הוראה זו מורה סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005 -

"(א) תושב רשאי למסור לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר; חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי...

(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר."

אין חולק כי הכתובת אליה נשלח הדו"ח עוד ביום 9.5.21 היא כתובתו הרשומה של המבקש במרשם האוכלוסין וכי עד עצם היום הזה הוא נמנע מהעברת כתובתו לכתובת אחרת והוא אכן מוסיף לקבל דברי דואר רשום בכתובת זו שגם לטענתו היא כתובת הוריו, כפי שהיה ביחס להתראה לפני נקיטת הליכי הגביה וביחס לתשובה לבקשת ביטול הדו"ח.

עוד אין חולק כי המבקש לא פעל כמצוות סעיף 2(א) לחוק חובת עדכון כתובת.

במצב דברים זה, אין ספק כי הדו"ח נשלח לכתובתו הרשומה של המבקש בה הוא מקבל דברי דואר עד עצם היום הזה והעובדה שהדו"ח לא נדרש אינה טעות בכתובת ולא היתה כל מניעה כי הוריו המקבלים עבורו דברי דואר בכתובת זו יקבלו אף אותו, אלא שהם נמנעו מאיסופו.

נמצא כי אי קבלת הדו"ח נובעת למעשה משרשרת מחדלים של המבקש ומי מטעמו, כאשר המשיבה פעלה כדין. עתה לסוגיית עיוות הדין, הנובעת - לטענת המבקש - מכך שמעולם לא השליך קרטון ברחוב אלא בפח בניין מגוריו או לוקח עימו פסולת בת מיחזור למיחזורית הסמוכה למקום עבודתו מאחר שאין כזו בסמיכות לביתו ועל כן אינו מבין כיצד הגיע למקום בו נמצא.

אין חולק כי הקרטון שבעטיו נרשם הדו"ח לחובת המבקש נמצא ברחוב, בסמוך לבית בו מתגורר המבקש וכשהוא נושא על גבו את פרטיו האישיים, ואף קשה להניח כי לו היה מוכנס לפח סגור כדבעי או נלקח על ידו למיחזורית הסמוכה למקום עבודתו היה מוצא דרכו לרחוב בסמוך לבית מגוריו.

לאור האמור ובשים לב לעמדת הפסיקה בדבר אי הארכת מועד כדבר של מה בכך הבקשה נדחית. ניתנה היום, י"ט תמוז תשפ"ב, 18 יולי 2022, בהעדר הצדדים.